

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

3254 *Real decreto lei 2/2011, do 18 de febreiro, para o reforzamento do sistema financeiro.*

I

As tensións a que se enfrontou o sistema financeiro internacional desde o comezo da crise dificultaron o cumprimento da súa función esencial como canalizador do crédito á economía. O incremento do custo e a dispoñibilidade de financiamento afectou seriamente o desenvolvemento do conxunto da economía real, limitando as posibilidades de crecemento económico. As dificultades do sistema financeiro para cumprir esa función principal de canalización do aforo ás necesidades de gasto dos axentes económicos alcanzaron tanto os orzamentos familiares como, moi especialmente, o financiamento das pequenas e medianas empresas, auténtico elemento nuclear do noso tecido empresarial.

Neste contexto, o conxunto das entidades de crédito enfrontouse, ademais de a severas restricións ao acceso ao financiamento, a unha deterioración relativa dos seus activos, especialmente daqueles relacionados co sector inmobiliario, a un aumento notable dos préstamos cualificados como dúbidosos e, finalmente, á diminución do seu negocio, como consecuencia tanto da duración, intensidade e extensión da crise, como da forte caída da actividade económica provocada por ela.

A crise puxo de manifesto a necesidade de garantir por parte dos poderes públicos as bases para a existencia dun sistema financeiro competitivo e sólido que facilite a intermediación entre os posuidores de recursos financeiros e aqueles que teñen necesidades de investimento. Un sistema financeiro ben estruturado constitúe a principal garantía de que a economía produtiva dun país pode dispor do financiamento que require para se desenvolver ao máximo da súa capacidade, xerando riqueza e creación de emprego. Pódese concluír que todo este proceso se encontra baseado na confianza, na integridade das institucións e no bo funcionamento dos mercados.

Esta importancia do sistema financeiro xustifica o carácter prioritario e ineludible da intervención do Estado para asegurar o seu correcto funcionamento.

Nese sentido, desde o comezo da crise producíronse dous tipos de intervencións no contexto internacional. Dun lado destacan aquelas medidas destinadas, se non a evitar, polo menos si a limitar as consecuencias de crises futuras do sistema financeiro no conxunto da economía: o reforzo da arquitectura financeira internacional; o fortalecemento da supervisión; e a adopción de novas e moito máis exixentes normas de capital para as entidades financeiras son exemplos disto. Doutro lado, destacan as medidas de apoio ao sector financeiro, que os estados individual ou conxuntamente adoptaron para recuperar a confianza e mitigar as presións de liquidez. En primeiro lugar, ampliáronse as coberturas dos sistemas de garantía correspondentes. Por outra parte, ante a contracción e case desaparición dos mercados de financiamento grosista, algúns Estados, en paralelo ao BCE, articularon mecanismos de fomento de liquidez. En terceiro lugar, para facer fronte á deterioración dos recursos propios dos bancos, leváronse a cabo inxeccións de capital público en entidades, con distintos graos de dificultades. Finalmente, co fin de aclarar o valor dos activos danados dos bancos e facilitar a reestruturación das entidades, algúns Estados aprobaron axudas para sanear os seus balances e realizáronse probas de resistencia a un conxunto amplo de entidades financeiras

O Goberno de España, pola súa parte, impulsou desde o principio da crise unha serie de medidas, que agora se completan co contido deste real decreto lei, dirixidas a facilitar o acceso ao financiamento das entidades de crédito, salvagardar a estabilidade do sistema, fomentar a súa reestruturación e eficiencia, e velar, en último extremo, pola adecuada canalización do crédito cara á economía real.

Esas medidas comezaron co reforzamento da garantía dos depósitos bancarios en sintonía co conxunto de Estados membros da UE, seguido do apoio á liquidez das entidades de crédito que se produciu mediante a compra de activos financeiros de alta calidade a través do Fondo de Adquisición de Activos Financeiros (FAAF) e a prestación de garantías públicas ás súas emisións de débeda. Posteriormente produciuse o fortalecemento dos procedementos de intervención, disciplina e solución de entidades inviables a través do Real decreto lei 9/2009, polo que se creaba o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria (FROB), como complemento daquelas actuacións que poidan levar a cabo os fondos de garantía de depósitos. Adicionalmente, como forma de incentivar o necesario reaxuste de capacidade do noso sistema financeiro cara ao tamaño requirido no medio e longo prazo, foi necesario articular un apoio temporal á recapitalización de entidades solventes, a través da adquisición de participacións preferentes por parte do FROB, condicionada á reestruturación das entidades de crédito solicitantes. Por último, produciuse o endurecemento das normas contables de estimación e recoñecemento da deterioración dos créditos dúbidosos, e especialmente das garantías hipotecarias e inmobles adjudicados en dación de pagamentos e, de maneira recente, fortaleceuse a transparencia a través do establecemento dun réxime de información sobre a situación de balance das entidades, detallando as súas exposicións e provisións por tipoloxía de préstamos, así como do seu plan de negocio e a súa situación de solvencia.

Mención á parte merece a reforma do réxime xurídico das caixas de aforro aprobada polo Goberno mediante o Real decreto lei 11/2010 e validada con amplo consenso polo Congreso dos Deputados durante o mes de xullo de 2010. A profundidade da reforma supuxo un fito histórico no réxime das caixas de aforro co obxectivo de alcanzar unha maior profesionalización da súa administración e dirección e, sobre todo, de dotalas de capacidade para poder tomar formas organizativas que posibilitasen o acceso aos mercados de capital básico. O marco xurídico creado en xullo resulta indispensable para afrontar os retos actuais e futuros do noso sistema financeiro e, máis concretamente, para pór en práctica inmediatamente as medidas que se conteñen neste real decreto lei.

Este conxunto de medidas contribuíu a minimizar o impacto da crise global sobre o sistema financeiro español e moi especialmente sobre o erario público. Asemade propiciaron o proceso de reestruturación do sector financeiro máis importante e rápido da nosa historia. Ese proceso de reestruturación foi especialmente intenso no sector das caixas de aforro, que en menos dun ano pasou de contar con 45 entidades individuais, cun tamaño medio de 28.504 millóns de euros, a estar integrado por 17 entidades ou grupos de entidades, cun volume medio de activos de 75.452 millóns. Esta redución no número de entidades significou, así mesmo, o inicio dun proceso de redución no número de sucursais e custos de estrutura, para promover un sistema financeiro máis eficiente e competitivo.

De maneira adicional á implantación das medidas impulsadas polo Goberno da Nación, as entidades españolas sometéronse, en xullo de 2010, a unhas probas de resistencias extensas, xa que abranguían a totalidade das nosas entidades, e intensas, isto é, con supostos moi severos, especialmente no que se refire á evolución do crédito ao sector inmobiliario e á construción. A publicación destes exercicios, con detalle exhaustivo por tipoloxía de activos, evidenciou a situación de solidez e resistencia do noso sistema financeiro, mostrando que as entidades de crédito españolas, con moi poucas excepcións (e pouco significativas para o conxunto do sistema), se encontraban nunha boa posición para afrontar situacións moi adversas e pouco probables.

Por outra parte, as entidades tamén reaccionaron ás dificultades que presenta o contorno actual adoptando medidas tales como o incremento da súa base de depósitos retallistas, a racionalización dos seus custos de estrutura, o reforzamento do seu capital e o saneamento dos seus activos. Así, o conxunto do sistema bancario español desde xaneiro de 2008 ata o peche de 2010 recoñeceu e asumiu perdas no valor dos activos por un importe equivalente ao 9% do PIB mediante a dotación de provisións específicas netas, que loxicamente minoraron os seus resultados, a utilización do fondo de provisión xenérica e por recoñecemento de «valor razoable» contra reservas nos procesos de integración de caixas de aforro. Ademais levaron a cabo unha recapitalización por un importe aproximado

do 3% do PIB, e no día de hoxe o nivel de solvencia do conxunto do noso sistema é moi notable, cun nivel de TIER 1 do 9,6% dos activos ponderados por risco, segundo os últimos datos dispoñibles.

Sendo esta a situación actual do noso sistema financeiro, a evolución dos últimos meses das tensións financeiras no ámbito da zona euro xerou dúbidas sobre a capacidade do sistema financeiro español. Constituindo a confianza o pilar último dun sistema financeiro, esta percepción corre o risco de crear unha dinámica indesexable xa que estes elementos de incerteza poden dificultar aínda máis o acceso ao financiamento por parte das entidades, o que, pola súa vez, incrementaría a percepción de risco dificultando o fluxo de crédito cara á economía, e erosionaría a capacidade de crecemento, nun proceso de negativa retroalimentación.

Resulta, por tanto, indispensable impedir o desenvolvemento da dita dinámica e eliminar inmediatamente toda incerteza en relación co noso sistema financeiro e, por extensión, co conxunto da nosa economía. Para isto, é necesario garantir que cada unha das entidades que compoñen o sistema bancario español presente uns niveis de capital de máxima calidade suficientes para disipar calquera dúbida non só sobre a súa solvencia actual, senón tamén sobre a súa solidez fronte a todo tipo de escenarios, incluídos aqueles pouco favorables aínda cando teñan unha probabilidade de materialización remota. Desta forma afianzarase a confianza no sistema bancario español, o que facilitará o acceso ao financiamento a todas as entidades e contribuirá con isto ao logro do obxectivo fundamental de calquera sistema bancario, isto é, a fluída canalización do aforro cara ao investimento.

Neste contexto, este real decreto lei responde a un dobre obxectivo: dun lado, reforzar o nivel de solvencia de todas as entidades de crédito, mediante o establecemento dun nivel elevado de exigencia con relación ao capital de máxima calidade, con obxecto de disipar calquera dúbida sobre a súa solvencia; e acelerar a fase final dos procesos de reestruturación das entidades, a través do marco indispensable creado polo Real decreto lei 11/2010. Estes obxectivos garantirán a función do sector financeiro de canalizar o crédito á economía e que no caso das caixas de aforro se compaxina co obxectivo indispensable do mantemento da súa obra social.

As medidas recollidas neste real decreto lei articúlanse en dous grandes bloques: o reforzamento do capital das entidades e a adaptación do FROB como instrumento público para facilitar a nova capitalización exigida.

En canto ao reforzamento da solvencia, establécese unha aplicación adiantada e exigente dos novos estándares internacionais de capital, Basilea III. Así, procédese ao establecemento inmediato dun mínimo de capital principal, con relación aos activos ponderados por risco, seguindo basicamente a definición que Basilea III establece cumprir en 2013. Este nivel mínimo da ratio de capital principal sitúase no 8%, e no 10% para aquelas entidades que non colocasen títulos representativos do seu capital a terceiros por, polo menos, un 20%, e que, ademais, presenten unha ratio de financiamento grosista superior ao 20%. Trátase, así, de que as entidades se doten dun capital, da máxima calidade, suficiente para garantir unha elevada solidez, e a exigencia máis alta é para aquelas entidades que teñen menor axilidade para captar capital básico en caso necesario.

Adicionalmente, o Banco de España poderá requirir a unha entidade individual un nivel superior de capital principal en función dos resultados de exercicios de resistencia que se poidan facer para o conxunto do sistema.

Os elementos que integran o capital principal son, en liña co establecido en Basilea III para 2013: o capital, as reservas, as primas de emisión, os axustes positivos por valoración, os intereses minoritarios e, adicionalmente, os instrumentos subscritos polo FROB e, transitoriamente, os instrumentos obrigatoriamente convertibles en accións antes de 2014 e que cumpran certos requisitos que garantan unha alta capacidade de absorción de perdas. Estes elementos serán minorados polos resultados negativos e perdas, os axustes negativos por valoración e os activos inmateriais.

Estes novos requirimentos entrarán en vigor o 10 de marzo de 2011. Ademais, ante a evidencia de que haberá algunhas entidades con dificultade para alcanzar este novo

requisito de maneira inminente, a norma deseñou unha estratexia progresiva de cumprimento.

Aquelas entidades que en 10 de marzo non alcancen o nivel requirido de capital principal terán 15 días hábiles para lle comunicar ao Banco de España a estratexia e calendario con que garanten o cumprimento dos novos requisitos do 8% ou 10% de capital principal, segundo corresponda, antes do 30 de setembro de 2011. Esta estratexia, que poderá valorar a captación de recursos de terceiros e a saída a bolsa das entidades, deberá ser aprobada polo Banco de España, o cal poderá, así mesmo, exixir modificacións ou medidas adicionais.

Non obstante, dado que se poderían suscitar algunhas cuestións que poderían atrasar o cumprimento, relacionadas coas operacións ou trámites que poden ter que levar a cabo as entidades, e que nalgúns casos poden ser numerosos, o Banco de España poderá autorizar un aprazamento de ata un máximo de tres meses sobre a data anterior e, con carácter excepcional, en casos de saídas a bolsa, e sempre e cando se cumprisen un conxunto de fitos que xeren certeza sobre a decisión e a contía da emisión, poderá prorrogar a execución ata o primeiro trimestre de 2012.

Unha vez completado o período transitorio e cando as entidades alcanzasen as novas exigencias de capital principal, e seguindo a estrutura conceptual de Basilea III, que establece un colchón de capital de conservación, o incumprimento conxuntural de ata un 20% da ratio de capital principal exixido determinará a imposición por parte do Banco de España de restricións que poderán afectar a repartición de dividendos, a dotación á obra benéfico-social, a retribución das participacións preferentes, as retribucións variables de administradores e directivos e a recompra de accións.

Prevedo a posibilidade de que non todas as entidades poidan captar capital nos mercados de capital básico, o segundo bloque deste real decreto lei modifica o réxime xurídico do FROB con obxecto de que a proporción de apoios se realice mediante a adquisición temporal de accións ordinarias, en condicións de mercado, daquelas entidades que non cumpran cos niveis de recursos propios exixidos e que así o soliciten, xa sexa de forma inmediata ou unha vez que acudindo ao mercado non captasen todos os recursos necesarios.

Esta medida, que loxicamente pode implicar a entrada do sector público no capital social de entidades de crédito, deseñouse dentro dun marco de estrito cumprimento da normativa aplicable da Unión Europea e de máxima protección dos recursos públicos.

Así, en primeiro lugar, o prezo de adquisición das accións ou achegas ao capital social fixarase conforme o valor económico da entidade, que será determinado por un ou varios expertos independentes que designará o FROB, a través dun procedemento que desenvolverá o FROB, baseado nas metodoloxías comunmente aceptadas e atendendo ao valor de mercado.

En canto ao desinvestimento, convén subliñar que a presenza do FROB no capital das entidades é temporal, e o prazo máximo de tenza é de cinco anos. O alleamento levarase a cabo por procedementos que aseguren a competencia. Non obstante, o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá, no momento de adquisición dos títulos, establecer os termos en que, no prazo máximo dun ano desde a data de subscripción ou adquisición, revendería os ditos títulos ás entidades emisoras deles ou a terceiros investidores propostos pola entidade beneficiaria da súa actuación. Este prazo máximo poderá ser de dous anos, caso en que se poderán exixir ás entidades solicitantes compromisos adicionais aos previstos dentro do seu plan de recapitalización. As condicións da dita revenda deberán asegurar un uso eficiente dos recursos públicos e levarse a cabo en condicións de mercado, cumprindo, en todo caso, coa normativa española e da Unión Europea en materia de competencia e axudas de Estado.

A vocación temporal do apoio do FROB na achega de capital básico determina que o investimento se realice mediante a adquisición de accións ordinarias, co obxecto de que, chegado o momento, o FROB se poida desfacer facilmente e en condicións de mercado delas. Este requirimento determina, pola súa vez, que a entidade beneficiaria do apoio sexa un banco. É por isto polo que se establece que se a entidade de crédito que solicita

o apoio financeiro é unha caixa de aforros, esta terá un prazo de tres meses para o traspaso da totalidade da súa actividade financeira quer a un banco a través do cal pase a exercer indirectamente a súa actividade financeira, mantendo a súa figura xurídica de caixa ou transformándose en fundación, quer ao banco que actúe como entidade central do sistema institucional de protección do cal, se é o caso, forme parte.

Ademais, a adquisición de títulos por parte do FROB está condicionada á elaboración pola entidade dun plan de recapitalización no cal, ademais de presentar un plan de negocio, deberá asumir certos compromisos relacionados, por exemplo, coa redución dos seus custos estruturais, a mellora do seu goberno corporativo ou a evolución da súa actividade de crédito.

A adquisición de títulos por parte do FROB determinará, pola súa vez, a súa incorporación ao consello de administración da entidade emisora dos títulos en proporción estrita á porcentaxe de participación da entidade.

A norma tamén recolle a posibilidade de adquisicións polo FROB de participacións preferentes convertibles en achegas ao capital social das cooperativas de crédito, nun réxime que reproduce o previsto ata a entrada en vigor deste real decreto lei.

Por último, cabe destacar que o real decreto lei tamén recolle unha serie de medidas de carácter fiscal dirixidas a asegurar a neutralidade nos procesos de reestruturación do sistema financeiro.

As principais cuestións fiscais que se abordan son a inclusión das entidades de crédito integradas nun SIP no grupo de consolidación fiscal da entidade central, a aplicación de créditos fiscais anteriores á constitución do grupo fiscal, a segregación de todo o negocio financeiro realizado polas caixas a favor dun banco e, finalmente, as operacións intragrupo cando a entidade bancaria deixa de pertencer ao grupo fiscal.

En definitiva, estas modificacións puntuais teñen por obxecto garantir que o proceso de reestruturación do sector financeiro se realice sen custos fiscais asociados ao propio proceso, derivados da imposibilidade de aplicar os créditos fiscais xerados ou por xerar por parte das entidades de crédito integrantes do proceso e que serían plenamente aplicables nun proceso de fusión tradicional ou derivados da incorporación á base impositiva dos resultados intragrupo pendentes de tributación cando se produce a saída do grupo fiscal das entidades bancarias.

Cabe sinalar, finalmente, que este real decreto lei mantén o status xurídico da Lei 31/1985, do 2 de agosto, de regulación das normas básicas sobre órganos reitores das caixas de aforro (LORCA). Non se cambia a esencia da lei e mantéñense as distintas alternativas institucionais previstas nela.

En definitiva, as medidas recollidas neste real decreto lei diríxense, como obxectivo último, a garantir a eficiencia do noso sistema financeiro asegurando a canalización do crédito á economía real e, con isto, posibilitando ao máximo as posibilidades de crecemento e creación de emprego.

Se cos reais decreto lei de creación do FROB e de reforma do réxime xurídico das caixas de aforro se crearon a estrutura e os instrumentos necesarios para a reestruturación do noso sistema financeiro, en plena coherencia con ambos, con este terceiro real decreto lei impúlsase a utilización inmediata de tales estruturas e instrumentos para concluír a fase final do dito proceso de reestruturación. Trátase de alcanzar un sistema financeiro máis solvente, máis transparente e con maiores facilidades de capitalización, e culminar así a etapa de maior modernización da nosa historia financeira recente.

II

O título I do real decreto lei dedícase ás previsións de reforzamento da solvencia das entidades de crédito.

O artigo 1 establece as novas exixencias de capital principal das entidades de crédito. Establécese que as ditas entidades deberán contar cun capital principal de, polo menos, o 8% das súas exposicións totais ponderadas por risco, calculadas de conformidade co previsto na Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios

e obrigas de información dos intermediarios financeiros, e na súa normativa de desenvolvemento.

En segundo lugar, establécese un requirimento superior, do 10%, para aquelas entidades que superen o 20% de financiamento grosista e non colocasen títulos representativos do seu capital social ou dereitos de voto por, polo menos, unha porcentaxe igual ou superior ao 20% deste a terceiros. O dito requirimento superior xustifícase na maior dificultade que as entidades que reúnan ambos os requisitos dispoñen para captar capital privado.

En terceiro lugar, especificase que o incumprimento conxuntural de ata un 20% da ratio de capital principal exixido determinará que o Banco de España imponha restricións na distribución de beneficios en forma de repartición de dividendos, de retribucións variables para os empregados ou de recompra de accións.

En cuarto lugar, prevese que o Banco de España poida exixir o cumprimento dun nivel de capital principal superior se a entidade non alcanza, no escenario máis adverso dunha proba de resistencia do conxunto do sistema, o nivel de recursos propios mínimos exixido nesa proba.

En todo caso, a fixación destas novas exixencias de capital non afecta a plena vixencia da Lei 13/1985, do 25 de maio, e a súa normativa de desenvolvemento, o que resulta especialmente relevante en materia de posibles incumprimentos das novas exixencias, caso en que será de aplicación o disposto no artigo 11 da dita lei en materia de insuficiencia de recursos propios.

O artigo 2 do real decreto lei establece a definición de capital principal en liña co contido do chamado «common equity tier 1» previsto no Acordo de Basilea III. Os elementos que compoñen o capital principal son, esencialmente, os previstos en Basilea III (2013): capital, reservas, primas de emisión, axustes positivos por valoración, intereses minoritarios, máis instrumentos subscritos polo FROB e transitoriamente instrumentos obrigatoriamente convertibles en accións antes de 2014, minorados por resultados negativos e perdas, axustes negativos por valoración e activos inmateriais.

Por último, o artigo 3 deste primeiro título da norma inclúe o réxime sancionador do incumprimento das novas exixencias de capital, e establece por referencia o réxime previsto na Lei 26/1988, do 29 de xullo, de disciplina e intervención das entidades de crédito, para os incumprimentos da normativa de recursos propios. Ese réxime considera infracción moi grave unha insuficiencia de capital durante máis de seis meses por debaixo do 80% do exixido e grave se tal insuficiencia se produce entre o 80% e o 100%.

III

O título II da norma inclúe un único artigo dedicado á modificación de varios preceptos do Real decreto lei 9/2009, do 26 de xuño, sobre reestruturación bancaria e reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito.

O punto un modifica o artigo 3 do mencionado real decreto lei referido ao goberno do Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria. A principal modificación é a relativa á composición da Comisión Reitora, que estará integrada a partir de agora por nove membros nomeados pola ministra de Economía e Facenda, dos cales dous serán en representación do Ministerio de Economía e Facenda, un deles da Secretaría de Estado de Facenda e Orzamentos e outro da Secretaría de Estado de Economía, catro serán por proposta do Banco de España e tres en representación dos fondos de garantía de depósitos. Adáptanse o resto de puntos, en materia de nomeamentos, cesamentos e suplencias, á entrada na Comisión Reitora de dous representantes do Ministerio de Economía e Facenda.

O punto dous modifica o título II do Real decreto lei 9/2009, do 26 de xuño, integrado por cinco artigos que constitúen unha das principais novidades introducidas pola norma.

No novo artigo 9 establécense os instrumentos de que disporá o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria para o reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito. O Fondo poderá adoptar medidas de apoio financeiro, tales como a adquisición de accións ordinarias representativas do capital social ou achegas ao capital social das entidades que emitan bancos e cooperativas de crédito que necesiten reforzar

os seus recursos propios e así o soliciten. Para isto non será necesario que estean en situación de dificultade económico-financieira que poida afectar a súa viabilidade prevista no artigo 6 do Real decreto lei 9/2009, do 26 de xuño.

En todo caso, a norma dispón que a subscrición dos títulos estará condicionada á elaboración pola entidade solicitante dun plan de recapitalización que deberá ser aprobado polo Banco de España. Pervive a exigencia prevista ata agora para os apoios do Fondo, conforme a cal, con carácter previo á decisión sobre a subscrición de títulos, se deberá elevar ao titular do Ministerio de Economía e Facenda unha memoria económica en que se detalle o impacto financeiro desa adquisición sobre os fondos achegados con cargo aos orzamentos xerais do Estado, e este poderase opor, motivadamente, no prazo de cinco días hábiles desde que lle sexa elevada a dita memoria.

Continúa a norma establecendo que as achegas comprometidas polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria se poderán realizar en efectivo ou mediante a entrega de valores representativos de débeda pública ou valores emitidos polo propio Fondo. Igualmente se establece que o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá satisfacer as achegas comprometidas mediante compensación de créditos que teña fronte ás entidades beneficiarias.

No punto quinto do novo artigo 9 establécense as normas de valoración que rexerán a adquisición ou subscrición de títulos por parte do Fondo. Establécese que o prezo se fixará de acordo co valor económico da entidade de crédito, que será determinado por un ou varios expertos independentes que designará o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria, a través dun procedemento que desenvolverá o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria seguindo as metodoloxías comunmente aceptadas e atendendo ao valor de mercado.

Por outra parte, establécese que a subscrición de accións polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria determinará inmediatamente a súa incorporación ao órgano de administración da entidade emisora na proporción que resulte da súa participación na entidade co obxecto de garantir o cumprimento adecuado do plan de recapitalización.

En canto ao desinvestimento por parte do Fondo establécese que este se realizará mediante o seu alleamento a través de procedementos que aseguren a competencia e dentro dun prazo non superior aos cinco anos contados desde a data da súa subscrición. En todo caso, o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá concorrer xunto con algún ou algúns dos demais socios ou accionistas da entidade de crédito en cuestión aos eventuais procesos de venda de títulos nos mesmos termos que estes poidan concertar. Por último, establécese que no prazo máximo dun ano desde a data de subscrición ou adquisición, o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá revender os títulos subscritos ou adquiridos ás entidades que os emitiren ou a terceiros propostos por estas, segundo condicións de mercado e sempre que o prezo de venda proporcione unha rendibilidade de mercado apropiada ao investimento realizado. Este prazo máximo poderá ser de dous anos, caso en que se poderán exixir ás entidades solicitantes compromisos adicionais aos previstos dentro do seu plan de recapitalización.

Tanto para a fixación do prezo de subscrición como para o alleamento exixírase informe previo da Intervención Xeral da Administración do Estado.

O novo artigo 10 recolle o réxime de adquisición polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria de participacións preferentes convertibles en achegas ao capital social das cooperativas de crédito, réxime que reproduce o previsto ata a entrada en vigor do real decreto lei.

O artigo 11, pola súa parte, establece un prazo de tres meses para o traspaso da totalidade da actividade financeira daquelas caixas que soliciten os apoios do artigo 9, quer ao banco a través do cal exerzan indirectamente a súa actividade, quer ao banco pertinente no seu proceso de transformación en fundación, quer ao banco que actúe como entidade central do sistema institucional de protección de que, se é o caso, formen parte.

O novo artigo 12 establece o contido do necesario plan de recapitalización que a entidade deberá elaborar para que o Fondo subscriba os correspondentes títulos do seu capital social.

Establécese que o dito plan deberá incluír un plan de negocio en que se fixen obxectivos relativos á eficiencia, rendibilidade, niveis de apancamento e liquidez. Así mesmo, a norma dispón que as entidades solicitantes deberán asumir compromisos de redución de custos de estrutura, medidas tendentes á mellora do seu goberno corporativo e compromisos de incrementar o financiamento a pequenas e medianas empresas, en termos que sexan compatibles cos obxectivos establecidos no seu plan de negocio.

O Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá exixir ás entidades solicitantes compromisos adicionais para preservar unha utilización eficiente dos recursos públicos, así como a subministración de información periódica co fin de cumprir coas súas obrigas de información ás autoridades europeas.

Finalmente, o novo artigo 13 establece para as entidades solicitantes a obriga de cumprimento de normas de bo goberno das sociedades cotizadas.

IV

A parte final do real decreto lei inclúe cinco disposicións adicionais, catro disposicións transitorias, unha disposición derogatoria e cinco disposicións derradeiras.

Entre estas disposicións, destaca a disposición transitoria primeira que establece a estratexia de cumprimento das novas exixencias de capital.

Á cláusula derogatoria xeral séguenlle cinco disposicións derradeiras que inclúen a modificación de varios preceptos do Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, polo que se aproba o texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, unha habilitación para o desenvolvemento inmediato por parte do Banco de España da definición de financiamento grosista prevista no artigo 1 do real decreto lei, a referencia aos títulos competenciais e a cláusula de entrada en vigor ao día seguinte da súa publicación.

A adopción das medidas recollidas neste real decreto lei resulta imprescindible para reforzar a confianza no noso sistema financeiro, impedindo dinámicas xeradoras de incerteza que poidan dificultar o acceso ao financiamento por parte das entidades financeiras e, en último extremo, impedir o normal fluxo de crédito cara á economía. É por isto que a adopción de tales medidas exige acudir ao procedemento do real decreto lei, cumpríndose os requisitos do artigo 86 da Constitución española en canto á súa extraordinaria e urxente necesidade.

Na súa virtude, facendo uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución española, por proposta da vicepresidenta segunda do Goberno e ministra de Economía e Facenda e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 18 de febreiro de 2011,

DISPOÑO:

TÍTULO I

Reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito

CAPÍTULO I

Capital principal

Artigo 1. *Reforzamento da solvencia das entidades de crédito.*

1. Os grupos consolidables de entidades de crédito, así como as entidades de crédito non integradas nun grupo consolidable de entidades de crédito, que poden captar fondos reembolsables do público, deberán contar cun capital principal de, polo menos, o 8% das súas exposicións totais ponderadas por risco e calculadas de conformidade co previsto na Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, e na súa normativa de desenvolvemento.

2. A porcentaxe anterior será do 10% para os grupos consolidables de entidades de crédito e as entidades de crédito individuais mencionadas no número anterior que reúnan as dúas condicións seguintes:

a) teñan un coeficiente de financiamento grosista superior ao 20% conforme a definición establecida polo Banco de España, e

b) non teñan distribuídos títulos representativos do seu capital social ou dereitos de voto por, polo menos, unha porcentaxe igual ou superior ao 20% deste a terceiros, incluídos accionistas ou socios. Para estes efectos non se terán en conta as participacións mantidas polas caixas de aforro que achegasen o seu negocio financeiro a un banco para desenvolver o seu obxecto propio como entidade de crédito, as das fundacións orixinadas por transformación de caixas de aforro ou a participación no capital social do Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria. En caso de grupos consolidables de entidades de crédito en que se inclúan unha ou máis caixas de aforro que optasen por desenvolver o seu obxecto propio como entidade de crédito de forma indirecta, esta condición verificarase sobre o banco a que achegaron o seu negocio financeiro.

3. Unha vez cumprido o establecido na disposición transitoria primeira, cando conxuntamente unha entidade presente un nivel de capital principal inferior ao mínimo establecido nos números anteriores e este nivel de insuficiencia sexa menor a un 20% do mínimo exixido, o Banco de España imporá restricións que poderán afectar a repartición de dividendos, a dotación á obra benéfico-social, as remuneracións variables de administradores e directivos, a retribución das participacións preferentes e a recompra de accións.

En todo caso, as restricións previstas neste número deixarán de ser de aplicación a partir da incoación dun expediente sancionador conforme o previsto no artigo 3.

4. O Banco de España poderá exixir ás entidades ou grupos citados neste artigo o cumprimento dun nivel de capital principal superior ao previsto nos números 1 e 2 se a entidade non alcanza, no escenario máis adverso dunha proba de resistencia do conxunto do sistema, o nivel de recursos propios mínimos exixido nesa proba e ata o límite da dita exixencia.

5. O disposto neste artigo entenderase sen prexuízo da aplicación do previsto na Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, e na súa normativa de desenvolvemento, e especialmente do previsto no artigo 11 da dita lei en materia de insuficiencia de recursos propios.

Artigo 2. *Capital principal.*

1. Para os efectos do previsto no artigo anterior, entenderase por capital principal dunha entidade de crédito o resultado de sumar os seguintes elementos dos seus recursos propios:

a) O capital social das sociedades anónimas, excluídas, se é o caso, as accións rescatables e sen voto; os fondos fundacionais e as cotas participativas das caixas de aforro e as cotas participativas de asociación emitidas pola Confederación Española de Caixas de Aforro; as achegas ao capital social das cooperativas de crédito. En todo caso, excluíranse do cálculo as accións ou valores computables mencionados neste punto que estean en poder da entidade ou de calquera entidade consolidable.

b) As primas de emisión desembolsadas na subscripción de accións ordinarias ou doutros instrumentos previstos na letra anterior.

c) As reservas efectivas e expresas, así como os elementos que se clasifican como reservas de acordo coa normativa sobre recursos propios das entidades de crédito e os resultados positivos do exercicio computables de conformidade coa dita normativa.

d) Os axustes positivos por valoración de activos financeiros dispoñibles para a venda que formen parte do patrimonio neto, netos de efectos fiscais.

e) As participacións representativas dos intereses minoritarios que correspondan a accións ordinarias das sociedades do grupo consolidable, de conformidade co previsto na normativa de recursos propios.

f) Os instrumentos computables subscritos polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria no marco da súa normativa reguladora.

2. Do resultado da suma anterior deducírase o importe:

a) Dos resultados negativos de exercicios anteriores, que se contabilizan como saldo debedor da conta de reservas perdas acumuladas, e as perdas do exercicio corrente, incluído o importe dos resultados de exercicio perda atribuídos á minoría, así como os saldos debedores das contas do patrimonio neto asimilados a resultados negativos de conformidade coa normativa sobre recursos propios das entidades de crédito. Para estes efectos, os axustes negativos por valoración de activos financeiros dispoñibles para a venda consideraranse netos de efectos fiscais.

b) Dos activos inmateriais, incluído o fondo de comercio procedente de combinacións de negocio, de consolidación ou da aplicación do método da participación. O valor dos ditos activos calcularase conforme o disposto polo Banco de España.

CAPÍTULO II

Réxime sancionador

Artigo 3. *Réxime sancionador.*

Sen prexuízo do previsto na disposición transitoria primeira deste real decreto lei, o incumprimento do previsto no artigo 1 considerárase infracción moi grave ou grave de acordo co previsto na letra c) do artigo 4 e na letra h) do artigo 5 da Lei 26/1988, do 29 de xullo, de disciplina e intervención das entidades de crédito.

TÍTULO II

Reforma do Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria

Artigo 4. *Modificación do Real decreto lei 9/2009, do 26 de xuño, sobre reestruturación bancaria e reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito.*

O Real decreto lei 9/2009, do 26 de xuño, sobre reestruturación bancaria e reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito, queda modificado como segue:

Un. O artigo 3 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 3. *Goberno do Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria.*

1. O Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria será rexido e administrado por unha Comisión Reitora integrada por nove membros nomeados pola ministra de Economía e Facenda, dos cales dous serán en representación do Ministerio de Economía e Facenda, un deles da Secretaría de Estado de Facenda e Orzamentos e outro da Secretaría de Estado de Economía, catro serán por proposta do Banco de España e tres en representación dos fondos de garantía de depósitos.

Asistirá, así mesmo, ás sesións da Comisión Reitora, con voz pero sen voto, un representante da Intervención Xeral da Administración do Estado designado pola ministra de Economía e Facenda por proposta do interventor xeral.

Un dos membros nomeados por proposta do Banco de España será o seu subgobernador, que desempeñará a Presidencia da Comisión Reitora. En caso de ausencia do presidente, será substituído por outro dos membros designados por proposta do Banco de España elixido por maioría entre os membros da Comisión Reitora asistentes á sesión. Os membros da Comisión Reitora designarán, de entre

os que o sexan por proposta do Banco de España, a quen vaia desempeñar as funcións de secretario da Comisión Reitora.

Os representantes dos fondos de garantía de depósitos serán designados entre os membros da súa comisión xestora que teñan a condición de representantes das entidades de crédito adheridas, por acordo maioritario destes. Dos tres representantes dos fondos de garantía de depósitos un será en representación das entidades bancarias, outro das caixas de aforro e outro das cooperativas de crédito.

Polo mesmo procedemento nomearanse dous representantes suplentes dos designados en representación do Ministerio de Economía e Facenda, dous representantes suplentes dos propostos polo Banco de España, e un representante suplente por cada un dos propostos polos fondos de garantía de depósitos, que substituirán os titulares en caso de vacante, ausencia ou enfermidade. No caso dos representantes dos fondos de garantía de depósitos, tamén deberán ser substituídos cando a Comisión Reitora vaia tratar cuestións que afecten directamente unha entidade ou grupo de entidades con que estean vinculados como administrador, directivo ou en virtude dun contrato laboral, civil ou mercantil ou calquera outra relación que puidese menoscabar a obxectividade das súas decisións.

A duración do mandato dos membros da Comisión Reitora será de catro anos e tal mandato será renovable unha soa vez por idéntico período de tempo.

Os membros da Comisión Reitora cesarán no seu cargo polas causas seguintes:

- a) Expiración do termo do seu mandato como membro da Comisión Reitora.
- b) Cesamento no cargo que desempeñen no caso dos representantes do Ministerio de Economía e Facenda e do Banco de España.
- c) Renuncia aceptada pola ministra de Economía e Facenda.
- d) Separación acordada pola ministra de Economía e Facenda por incompatibilidade, incumprimento grave das súas obrigas, incapacidade permanente para o exercicio da súa función ou condena por delito doloso.
- e) Expiración do termo do seu mandato como membro da comisión xestora dos fondos de garantía de depósitos.

O acordo de cesamento será adoptado pola ministra de Economía e Facenda. No caso dos representantes do Banco de España ou dos fondos de garantía de depósitos, o dito acordo será adoptado por proposta do Banco de España. Cando o cesamento afecte un membro da Comisión Reitora que o sexa en representación dos fondos de garantía de depósitos, deberase oír, previamente, a súa comisión xestora, que, para estes efectos, formará a súa vontade por acordo maioritario dos representantes das entidades de crédito adheridas, sen intervención dos representantes do Banco de España.

2. A Comisión Reitora reunirse cada vez que sexa convocada polo seu presidente, por propia iniciativa ou por instancia de calquera dos seus membros. Estará, así mesmo, facultada para establecer o seu propio réxime de convocatorias.

3. A Comisión Reitora determinará as normas do seu propio funcionamento e poderá acordar as delegacións ou apoderamentos que considere convenientes para o debido exercicio das súas funcións.

4. A Comisión Reitora terá, ademais das funcións que se recollen noutros preceptos deste real decreto lei, as seguintes:

a) Aprobación da realización das operacións de financiamento previstas no número 5 do artigo 2.

b) Aprobación das contas que o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria deberá render anualmente á ministra de Economía e Facenda, así como do informe que, conforme o artigo 4, se debe elevar á ministra de Economía e Facenda para a súa remisión á Comisión de Economía e Facenda do Congreso dos Deputados.

c) Adopción das medidas preventivas e de saneamento previstas nos artigos 6 e 7.

d) Adopción das medidas de reforzamento dos recursos propios previstas no artigo 9.

5. Para a válida constitución da Comisión Reitora do Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria para efectos da realización de sesións, deliberacións e adopción de acordos, será necesaria a asistencia polo menos da metade dos seus membros con dereito de voto. Os seus acordos adoptaranse por maioría dos seus membros, tendo voto de calidade o presidente en caso de empate no número de votos.

6. Os membros da Comisión Reitora estarán obrigados a gardar segredo de tanta información coñezan en virtude da súa participación nas tarefas do Fondo, e non poderán facer uso dela para finalidades distintas do cumprimento das funcións encomendadas ao Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria.»

Dous. O título II queda redactado do seguinte modo:

«TÍTULO II

Reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito

CAPÍTULO I

Instrumentos para o reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito

Artigo 9. *Instrumentos para o reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito.*

1. O Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá adoptar medidas de apoio financeiro, tales como a adquisición de accións ordinarias representativas do capital social ou achegas ao capital social das entidades que, sen incorrer nas circunstancias establecidas no artigo 6 deste real decreto lei, necesiten reforzar os seus recursos propios e así o soliciten.

2. A subscrición dos títulos a que se refire o número anterior estará condicionada á elaboración pola entidade solicitante dun plan de recapitalización, co contido que se precisa no capítulo II. O dito plan deberá ser aprobado polo Banco de España, que deberá subministrar a información deste ao Ministerio de Economía e Facenda a través da Dirección Xeral do Tesouro e Política Financeira.

3. Con carácter previo á decisión sobre a subscrición de títulos, o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria elevará á ministra de Economía e Facenda unha memoria económica en que se detalle o impacto financeiro desa adquisición sobre os fondos achegados con cargo aos orzamentos xerais do Estado. Con base nese informe e no emitido pola Intervención Xeral da Administración do Estado conforme o previsto no número cinco seguinte, a ministra de Economía e Facenda poderase opor, motivadamente, no prazo de cinco días hábiles desde que lle sexa elevada esa memoria.

4. As achegas comprometidas polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderanse realizar en efectivo ou mediante a entrega de valores representativos de débeda pública ou valores emitidos polo propio Fondo. Así mesmo, o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá satisfacer as achegas comprometidas mediante compensación de créditos que posúa fronte ás entidades solicitantes.

5. O prezo de adquisición ou subscrición fixarase de acordo co valor económico da entidade de crédito, que será determinado por un ou varios expertos independentes que designará o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria. A valoración levarase a cabo a través dun procedemento que desenvolverá o Fondo de

Reestruturación Ordenada Bancaria seguindo as metodoloxías comunmente aceptadas. Entre outros factores, esta valoración terá en conta, se é o caso, as operacións de saneamento de carácter extraordinario acometidas polas entidades.

Se durante os cinco meses anteriores á subscrición se colocase entre terceiros investidores unha porcentaxe de capital significativa para os efectos de poder considerar o prezo pagado como valor de mercado, e a dita porcentaxe fose superior á que adquiera o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria, o prezo de subscrición será o mesmo que aquel en que se realizou a citada colocación. Se, tratándose dunha porcentaxe de capital significativa, esa porcentaxe fose inferior á adquirida polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria, o prezo de subscrición terá como referencia o prezo da citada colocación. En todo caso, a adquisición ou subscrición realizarase de conformidade coa normativa española e da Unión Europea en materia de competencia e axudas de Estado.

A fixación do prezo de subscrición realizarase logo de informe da Intervención Xeral da Administración do Estado.

6. A subscrición de accións e achegas ao capital social polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria determinará, en todo caso, por si mesma e sen necesidade de ningún outro acto ou acordo, a súa incorporación ao órgano de administración da entidade emisora co obxecto de garantir o cumprimento adecuado do Plan de Recapitalización. O Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria nomeará a persoa ou persoas físicas que teñan a súa representación para tal efecto e disporá no órgano de administración de tantos votos como os que resulten de aplicar ao número total de votos a súa porcentaxe de participación na entidade.

Para os efectos do previsto no parágrafo terceiro do artigo 5 do Real decreto lei 11/2010, do 9 de xullo, de órganos de goberno e outros aspectos do réxime xurídico das caixas de aforro, non se terá en conta a participación do Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria no capital social dunha entidade.

7. Será de aplicación aos títulos subscritos polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria, en exercicio das funcións que se lle encomendan neste artigo, o disposto nos números 6 e 9 do artigo 7.

8. Co fin de asegurar unha maior eficiencia no uso dos recursos públicos, o desinvestimento polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria dos títulos subscritos en exercicio das funcións que se lle encomendan neste artigo realizarase mediante o seu alleamento a través de procedementos que aseguren a competencia e dentro dun prazo non superior aos cinco anos contado desde a data da súa subscrición.

Sen prexuízo do previsto no parágrafo anterior, o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá concorrer, xunto con algún ou algúns dos demais socios ou accionistas da entidade de crédito en cuestión, aos eventuais procesos de venda de títulos nos mesmos termos que estes poidan concertar.

Adicionalmente, o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá, ao subscribir ou adquirir os títulos a que se refire este artigo, establecer os termos en que, no prazo máximo dun ano desde a data de subscrición ou adquisición, revendería eses títulos ás entidades emisoras deles ou a terceiros investidores propostos pola entidade beneficiaria da súa actuación. As condicións da dita revenda deberán asegurar un uso eficiente dos recursos públicos e levarse a cabo en condicións de mercado, cumprindo en todo caso coa normativa española e da Unión Europea en materia de competencia e axudas de Estado.

O prazo máximo previsto no parágrafo anterior poderá ser de dous anos desde a data de subscrición ou adquisición, caso en que o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá exixir ás entidades solicitantes compromisos adicionais aos previstos no artigo 12.1 dentro do seu plan de recapitalización.

9. Con periodicidade trimestral, a entidade solicitante remitirá ao Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria un informe sobre o grao de cumprimento das medidas recollidas no plan de recapitalización aprobado. O Fondo de Reestruturación

Ordenada Bancaria, á vista do contido dese informe, poderá requirir a adopción das accións que sexan necesarias para asegurar que o plan de recapitalización se leva efectivamente a termo.

O alleamento realizarase logo de informe da Intervención Xeral da Administración do Estado.

10. O previsto neste artigo entenderase sen prexuízo do cumprimento da lexislación aplicable en materia de defensa da competencia.

Artigo 10. *Adquisición de títulos obrigatoriamente convertibles.*

1. O Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá igualmente adquirir títulos que consistirán en participacións preferentes convertibles en achegas ao capital social das cooperativas de crédito, emitidos por aquelas entidades que, sen incorreren nas circunstancias establecidas no artigo 6 deste real decreto lei, necesiten reforzar os seus recursos propios co fin exclusivo de levar a cabo entre si procesos de integración e así o soliciten.

A subscrición de tales títulos polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria virá condicionada pola elaboración polas entidades dun plan de integración que deberá detallar as medidas e compromisos específicos dirixidos a conseguir o dito obxectivo e que deberá ser aprobado polo Banco de España, baixo o principio da utilización máis eficiente dos recursos públicos. A citada adquisición deberase levar a efecto tendo en conta, en todo caso, o prazo e risco da operación, a necesidade de evitar o risco dunha distorsión competitiva así como que tal adquisición facilita a execución e cumprimento do plan de integración e estará presidida polo principio da utilización máis eficiente dos recursos públicos.

O plan de integración comportará, entre outros, unha mellora da súa eficiencia, a racionalización da súa administración e xerencia, así como un redimensionamento da súa capacidade produtiva, e todo isto coa finalidade de mellorar as súas perspectivas futuras.

2. Os títulos a que se refire este artigo rexeranse polas disposicións contidas na disposición adicional segunda da Lei 13/1985, do 25 de maio, sobre coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, coas seguintes especialidades:

a) A emisión terá carácter excepcional e só se poderá acordar ao abeiro e para os efectos do disposto neste real decreto lei. As entidades emisoras deberán aprobar, no momento da adopción do acordo de emisión das participacións preferentes previstas neste artigo, os acordos necesarios para a subscrición de achegas ao capital na contía necesaria. Os termos e condicións da retribución das participacións preferentes terán en conta, en todo caso, os principios que estableza a Comisión Europea.

b) As entidades emisoras deberanse comprometer a recomprar os títulos subscritos polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria tan axiña como estean en condicións de o facer nos termos comprometidos no plan de integración. Transcorridos cinco anos desde o desembolso sen que as participacións preferentes sexan recompradas pola entidade, o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá solicitar a súa conversión en achegas sociais do emisor. O exercicio desta facultade deberase realizar, se é o caso, no prazo máximo de seis meses contados a partir da finalización do quinto ano desde que se produciu o desembolso das participacións preferentes. Non obstante o anterior, o acordo de emisión deberá recoller, así mesmo, a convertibilidade das participacións preferentes por instancia do Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria se, antes do transcurso do prazo de cinco anos, o Banco de España considera improbable, á vista da situación da entidade ou o seu grupo, que a recompra das participacións preferentes se poida levar a cabo nese prazo.

c) As participacións preferentes emitidas ao abeiro do disposto neste precepto serán computables como recursos propios básicos, sen que para isto sexa obrigatorio que coticen nun mercado secundario organizado. Para estes efectos, non lles serán de aplicación as limitacións que a lei establece para a computabilidade dos recursos propios.

d) O acordo de emisión destes títulos deberase axustar, así mesmo, ás restantes condicións comprometidas no plan de integración.

3. Con carácter previo á efectiva adquisición destes títulos, o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria elevará á ministra de Economía e Facenda unha memoria económica en que se detalle o impacto financeiro desa adquisición sobre os fondos achegados con cargo aos orzamentos xerais do Estado. A ministra de Economía e Facenda poderase opor, motivadamente, no prazo de cinco días hábiles desde que lle sexa elevada esa memoria.

4. O desinvestimento polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria realizarase mediante a súa recompra dos títulos pola entidade emisora ou o seu alleamento a terceiros. Cando o desinvestimento dos ditos títulos ou dos resultantes da súa conversión se realice mediante o seu alleamento a terceiros, este deberase levar a cabo a través de procedementos que aseguren a competencia e dentro dun prazo non superior aos cinco anos contados desde a data de cumprimento do plan de integración, prazo que non será de aplicación no caso de que á entidade lle sexa de aplicación o número 8 deste artigo. O desinvestimento de achegas ao capital social non estará suxeito a ningunha limitación legal ou estatutaria.

5. Á conversión das participacións preferentes en achegas ao capital seralle de aplicación o disposto nos números 6 e 9 do artigo 7.

6. Con periodicidade trimestral, a entidade designada polas entidades involucradas no proceso de integración ou, se é o caso, a entidade resultante deste remitirá ao Banco de España un informe sobre o grao de cumprimento das medidas recollidas no plan de integración aprobado. O Banco de España, á vista do contido dese informe, poderá requirir a adopción das accións que sexan necesarias para asegurar que o plan de integración se leva efectivamente a termo.

7. Se, como consecuencia da evolución da situación económico-financeira da entidade resultante do proceso de integración ou do desenvolvemento das condicións dos mercados, se advertise que o plan de integración non se pode cumprir nos termos en que foi aprobado, a entidade poderá solicitar ao Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria unha modificación dos ditos termos, que poderá incluír, entre outros aspectos, unha extensión do prazo de recompra dos títulos subscritos polo Fondo a que se refire o número 2.b) anterior, ata dous anos máis. A modificación do plan de integración acordada co Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria deberá ser aprobada polo Banco de España.

8. Se, como consecuencia da evolución da situación económico-financeira da entidade resultante do proceso de integración ou do desenvolvemento das condicións dos mercados, o plan de integración non se puidese levar a cabo e a entidade se encontrase na situación prevista no artigo 6, aplicaráselle á dita entidade o disposto no artigo 7, e deberase prever nos plans que, conforme ese artigo, se aprobe o que proceda respecto dos títulos subscritos polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria.

Artigo 11. *Traspaso da actividade financeira en determinados supostos.*

1. As caixas de aforro poderán solicitar a actuación do Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria prevista no punto un do artigo 9. Para isto deberán traspasar a súa actividade financeira a un banco conforme o disposto nos artigos 5 ou 6 do Real decreto lei 11/2010, do 9 de xullo, de órganos de goberno e outros aspectos do réxime xurídico das caixas de aforro, no prazo máximo de tres meses desde a data

en que se lles notifique a aprobación do plan de recapitalización a que se refire o artigo seguinte.

2. Se a entidade solicitante da actuación do Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria prevista no punto un do artigo 9 fose un banco participado conxuntamente por caixas de aforro conforme o disposto no artigo 8.3 da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, aquelas deberán traspasar toda a súa actividade financeira ao banco e exercer a súa actividade conforme o disposto nos artigos 5 ou 6 do Real decreto lei 11/2010, do 9 de xullo, de órganos de goberno e outros aspectos do réxime xurídico das caixas de aforro, no prazo máximo de tres meses desde a data en que se lles notifique a aprobación do plan de recapitalización a que se refire o artigo seguinte.

CAPÍTULO II

Plan de recapitalización

Artigo 12. *Contido do plan de recapitalización.*

1. O plan de recapitalización previsto no punto segundo do artigo 9 deste real decreto lei deberá incluír un plan de negocio no cal se fixen obxectivos relativos á eficiencia, rendibilidade, niveis de apancamento e liquidez. Así mesmo, as entidades solicitantes deberán asumir os seguintes compromisos:

a) As entidades solicitantes asumirán, se así o solicita o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria, o compromiso de reducir os custos de estrutura respecto á súa contía total no momento de subscrición dos títulos polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria.

b) As entidades solicitantes adoptarán medidas tendentes á mellora do seu goberno corporativo. Con carácter xeral adaptaranse ao disposto nos estándares de bo goberno corporativo das sociedades cotizadas e, en particular, deberán cumprir co previsto no artigo 13.

c) As entidades solicitantes asumirán o compromiso de incrementar o financiamento a pequenas e medianas empresas, en termos compatibles cos obxectivos establecidos no seu plan de negocio.

No suposto de que as entidades solicitantes emitisen previamente participacións preferentes convertibles que fosen subscritas polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria, poderán proceder, se así o solicita o dito Fondo e de común acordo con este, á súa inmediata conversión en accións ordinarias ou achegas ao capital social nos termos previstos nas correspondentes escrituras públicas de emisión.

En caso de que as entidades solicitantes sexan caixas de aforro, adoptarán necesariamente o réxime previsto na disposición adicional quinta do Real decreto lei 2/2011, do 18 de febreiro, para o reforzamento do sistema financeiro, en materia de acordos relativos á súa participación no banco a través do cal desenvolvan, se é o caso, a súa actividade como entidade de crédito.

2. O Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá exixir ás entidades solicitantes compromisos adicionais aos enumerados no punto anterior dirixidos a preservar unha utilización eficiente dos recursos públicos.

Igualmente, o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá exixir ás entidades solicitantes compromisos adicionais de subministración de información periódica co fin de cumprir coas súas obrigas de información ás autoridades competentes da Unión Europea.

Artigo 13. *Normas de goberno corporativo para entidades solicitantes.*

1. O número de membros do órgano de administración non será inferior a cinco nin superior a quince membros, dos cales, polo menos un terzo, serán conselleiros independentes.

Os conselleiros externos, dominicais e independentes, constituirán a maioría do órgano de administración, e o número de conselleiros executivos será o mínimo necesario, en función da complexidade do grupo societario e da porcentaxe de participación dos conselleiros executivos no capital da entidade.

O órgano de administración deberá explicar ante a xunta ou asemblea xeral que deba efectuar o seu nomeamento o carácter de cada conselleiro; así mesmo, revisarase anualmente no informe anual de goberno corporativo, logo de verificación pola comisión de nomeamentos que se deberá constituír na entidade.

Os conselleiros independentes non poderán permanecer como tales durante un período continuado superior a 12 anos.

As entidades farán pública a través da súa páxina web, e manterán actualizada, información sobre os seus conselleiros.

2. O órgano de administración constituirá no seu seo unha comisión, ou dúas comisións separadas, de nomeamentos e retribucións.

Á comisión de nomeamentos corresponderanlle, entre outras funcións, a avaliación das competencias, coñecementos e experiencia necesarios no consello, a definición, en consecuencia, das funcións e aptitudes necesarias nos candidatos que deban cubrir cada vacante, e a avaliación da dedicación precisa para o bo desempeño do seu cometido.

Á comisión de retribucións corresponderanlle, entre outras funcións, a de velar pola observancia da política retributiva establecida pola sociedade, así como a proposta ao órgano de administración da política de retribución dos conselleiros e altos directivos, a retribución individual dos conselleiros executivos e as demais condicións dos seus contratos e as condicións básicas dos contratos dos altos directivos.»

Disposición adicional primeira. *Excepción á obriga de formular unha oferta pública de adquisición en procesos de reestruturación ou integración.*

Quen alcance o control dunha sociedade cotizada como consecuencia de procesos de reestruturación ou integración no marco do Real decreto lei 9/2009, do 26 de xuño, sobre reestruturación bancaria e reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito, ou da intervención directa dun Fondo de Garantía de Depósitos das entidades de crédito non estará obrigado a formular unha oferta pública de adquisición nos termos previstos no artigo 60 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, e a súa normativa de desenvolvemento, cando esas actuacións se realicen con apoio financeiro do Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria ou do Fondo de Garantía de Depósitos.

O disposto nesta disposición será de aplicación ás tomas de control en sociedades cotizadas derivadas do cumprimento de acordos de reestruturación ou integración subscritos con posterioridade á entrada en vigor do Real decreto lei 9/2009, do 26 de xuño, sobre reestruturación bancaria e reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito.

Disposición adicional segunda. *Determinados supostos de non suxeición ás limitacións temporais para a actividade de entidades de crédito de nova creación.*

Os bancos de nova creación filiais dunha entidade de crédito domiciliada na Unión Europea non estarán suxeitos ás limitacións temporais que se establezan á actividade de novos bancos.

O previsto no parágrafo anterior aplicarase, así mesmo, ás cooperativas de crédito e bancos de nova creación constituídos por unha ou varias entidades de crédito co fin de traspasarles a súa actividade financeira no marco da constitución dun sistema institucional

de protección ou no previsto nos artigos 5 e 6 do Real decreto lei 11/2010, do 9 de xullo, de órganos de goberno e outros aspectos do réxime xurídico das caixas de aforro.

Disposición adicional terceira.

Naqueles sistemas institucionais de protección previstos na letra d) do punto tres do artigo 8 da Lei 13/1985, do 25 de maio, nos cales se achegase á entidade central a titularidade de todos os activos e pasivos afectos ao respectivo negocio bancario das caixas de aforro integrantes, ou nos cales a través da súa entidade central varias caixas de aforro de forma concertada exerzan en exclusiva o seu obxecto como entidades de crédito, conforme se dispón no punto catro do artigo 5 do Real decreto lei 11/2010, do 9 de xullo, de órganos de goberno e outros aspectos do réxime xurídico das caixas de aforro, entenderase cumprido o previsto nos puntos iii) e iv) da letra d) do número 3 do artigo 8 da referida lei.

Disposición adicional cuarta. *Determinados supostos de adhesión aos fondos de garantía de depósitos.*

As entidades de crédito participadas maioritariamente por outra entidade de crédito de distinta natureza xurídica adheriranse ao fondo de garantía de depósitos a que pertenza esta última desde o momento en que o patrimonio afecto á súa actividade financeira proceda maioritariamente dunha cesión previa de activos e pasivos dunha entidade integrada nese mesmo fondo de garantía de depósitos.

Adicionalmente, a ministra de Economía e Facenda poderá establecer outros supostos nos cales, por razón das súas características específicas ou pola súa dependencia económica, unha entidade de crédito se deba adherir a un fondo de garantía de depósitos distinto ao que lle corresponda pola súa natureza xurídica.

O previsto no parágrafo primeiro desta disposición producirá efectos desde o 31 de decembro de 2010.

Disposición adicional quinta.

Sen prexuízo das competencias legal e estatutariamente atribuídas á asemblea xeral, os estatutos sociais das caixas de aforro poderán determinar que o consello de administración, como órgano que conforme o artigo 13 da Lei 31/1985, de regulación das normas básicas sobre órganos reitores das caixas de aforro, ten encomendada a administración e xestión financeira da entidade para o cumprimento dos seus fins, será o competente para aprobar, se é o caso, os acordos da caixa relativos á súa participación no banco a través do cal desenvolva, se é o caso, a súa actividade como entidade de crédito.

Disposición transitoria primeira. *Estratexia de cumprimento dos requirimentos de capital.*

1. Os grupos consolidables de entidades de crédito, así como as entidades de crédito non integradas nun grupo consolidable de entidades de crédito deberán cumprir co disposto en materia de requisitos de capital principal nos puntos primeiro e segundo do artigo 1 deste real decreto lei antes do 10 de marzo de 2011. Para efectos da verificación do cumprimento do exixido no dito artigo atenderase á cifra de activos ponderados por risco correspondente en 31 de decembro de 2010.

Para as verificacións do cumprimento do previsto no dito artigo posteriores a aquela data que se deban facer durante o ano 2011, a cifra de activos ponderados por risco que se considere non poderá ser inferior á correspondente en 31 de decembro de 2010.

Non obstante o anterior, esta última cifra poderá ser axustada polo efecto de operacións de carácter extraordinario que consistan en vendas en firme de redes de sucursais, de participacións de carácter estratéxico ou dunha carteira de créditos ou de activos reais, así como polo efecto que poidan ter as variacións metodolóxicas no cálculo dos requirimentos de recursos propios que contén coa preceptiva autorización do Banco de España.

A partir do 31 de decembro de 2011, e no sucesivo, consideraranse as cifras de activos ponderados por risco que correspondan en cada momento de acordo coa normativa de recursos propios aplicables ás entidades de crédito.

2. Aquelas entidades ou grupos consolidables de entidades de crédito que o 10 de marzo de 2011 non contén coa cifra de capital principal que lles resulte exixible de acordo co disposto no artigo 1 disporán dun prazo de 15 días hábiles, a partir desa data, para presentar ante o Banco de España a estratexia e o calendario de cumprimento dos novos requisitos de capitalización. Nesa estratexia deberanse facer constar as medidas concretas que as entidades proxectan empregar para o cumprimento dos citados requisitos antes do 30 de setembro de 2011. Esas medidas deberán ser aprobadas polo Banco de España no prazo de 15 días hábiles, quen poderá exixir a inclusión das modificacións ou medidas adicionais que considere necesarias para garantir o cumprimento da cifra de capital principal exixible.

3. No caso de que as medidas prevexan operacións das sinaladas no parágrafo terceiro do punto un, poderanse ter en conta os descensos de activos ponderados por risco que deriven da execución desas operacións, para efectos do cálculo do capital principal requirido. Para isto, antes do 1 de setembro de 2011, a entidade comunicará ao Banco de España os termos en que finalmente se executaron as medidas comunicadas e o Banco de España verificará se esas operacións, nos termos en que se executaron, cumpren as condicións establecidas nesta disposición para que se teñan en conta para efectos de modificar os activos ponderados por risco para determinar a cifra de capital principal necesaria. En todo caso, as entidades que opten por levar a cabo algunha destas operacións deberán prever, así mesmo, na súa estratexia de cumprimento dos requirimentos de capital, medidas alternativas para o suposto de que as ditas operacións non se cheguen finalmente a executar. Entre esas medidas alternativas poderase incluír a solicitude de apoios financeiros ao Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria, como entidade encargada de xestionar os procesos de reestruturación das entidades de crédito e de reforzamento dos seus recursos propios conforme o previsto no Real decreto lei 9/2009, do 26 de xuño, sobre reestruturación bancaria e reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito.

No caso de que o plan de cumprimento previsto neste artigo recolla a captación de recursos de terceiros, deberanse incluír tamén medidas alternativas para o suposto de que eses recursos non se cheguen finalmente a obter. Entre esas medidas alternativas poderase incluír a solicitude de apoios financeiros ao Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria.

No caso de que a entidade ou o grupo consolidable de entidades de crédito en cuestión non considere viable máis opción para alcanzar o capital principal que lle resulte exixible que solicitar apoios financeiros públicos, así o indicará na estratexia de cumprimento dos requirimentos de capital que presente ao Banco de España e os recursos adicionais necesarios subministraraos o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria. As entidades ou grupos consolidables de entidades que se encontren nesta situación disporán dun prazo dun mes desde que presentaron a estratexia de cumprimento dos requirimentos de capital ante o Banco de España para presentar o plan de recapitalización a que se refire o artigo 9 do Real decreto lei 9/2009, do 26 de xuño, sobre reestruturación bancaria e reforzamento dos recursos propios das entidades de crédito.

No caso de que as medidas previstas recollan unha solicitude xa sexa inmediata ou suxeita a condición de apoio financeiro ao Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria, o Banco de España comunicará esta circunstancia ao Fondo, que poderá comprometer a achega dos recursos solicitados baixo a condición de que se cumpran os trámites e requisitos normativamente exixibles.

4. Conforme o previsto no punto segundo deste artigo, as entidades executarán as medidas previstas antes do 30 de setembro de 2011. Non obstante, se, debido a cuestións relacionadas coas operacións e trámites que se deban levar a cabo e os seus correspondentes prazos, algunha entidade previse que non vai executar esas medidas no citado prazo, deberá comunicarllo ao Banco de España con, polo menos, 20 días de

antelación á dita data xustificando os motivos do atraso. O Banco de España en atención ás razóns e circunstancias expostas pola entidade e, sempre e cando, de acordo coa documentación xustificativa achegada considere que é razoablemente previsible que as medidas recollidas no plan de cumprimento se van levar a cabo, poderá conceder un aprazamento do prazo para executar esas medidas. Este aprazamento nunca poderá ser superior a tres meses.

No caso de procesos de admisión a negociación de accións, polo menos deberá haber un acordo do órgano plenario ou de administración competente para tal efecto na entidade emisora que deba servir de base á solicitude de admisión, cun calendario detallado de execución, e terse outorgado a unha ou varias entidades directoras o mandato a que se refire o artigo 35 do Real decreto 1310/2005, do 4 de novembro, polo que se desenvolve parcialmente a Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, en materia de admisión a negociación de valores en mercados secundarios oficiais, de ofertas públicas de venda ou subscripción. Neste caso o Banco de España poderá prorrogar o prazo de execución con carácter excepcional ata o primeiro trimestre do ano 2012.

5. Sen prexuízo do previsto no artigo 3 deste real decreto lei, o incumprimento das obrigas previstas nesta disposición será constitutivo de infracción moi grave e sancionado de conformidade co previsto na Lei 26/1988, do 29 de xullo, de disciplina e intervención das entidades de crédito.

As restricións previstas no número 3 do artigo 1 e o réxime sancionador recollido no artigo 3 non se aplicarán ás entidades ata que se executase, nos termos previstos nesta disposición, a estratexia de cumprimento.

6. As entidades integradas nun sistema institucional de protección conforme o disposto no artigo 8.3.d) da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, deberán adoptar, a nivel individual, os acordos que requira o cumprimento da estratexia e o calendario de recapitalización.

7. A comercialización de títulos en cumprimento do previsto neste artigo producirase, en todo caso, de conformidade cos criterios que estableza a Comisión Nacional do Mercado de Valores para asegurar a adecuada protección dos investidores. Adicionalmente, no caso de que unha parte da emisión se comercialice entre a clientela retailista, requirirase a solicitude de admisión a negociación nun mercado secundario oficial.

Disposición transitoria segunda. *Réxime de preferentes en circulación.*

As participacións preferentes cuxa subscripción fose acordada polo Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei rexeranse segundo o réxime vixente no momento da súa subscripción ou na data en que esa subscripción foi acordada polo Fondo, así como polas condicións e compromisos da correspondente escritura de emisión.

No caso de que as ditas participacións fosen emitidas directamente por unha caixa de aforros e esta, posteriormente, traspase a súa actividade financeira a un banco de conformidade co previsto nos artigos 5 ou 6 do Real decreto lei 11/2010, do 9 de xullo, de órganos de goberno e outros aspectos do réxime xurídico das caixas de aforro, a convertibilidade destas entenderase referida a accións do banco ao cal aquela traspase a súa actividade financeira.

Disposición transitoria terceira. *Computabilidade como capital principal de determinados instrumentos de débeda obrigatoriamente convertibles.*

1. Os instrumentos de débeda emitidos con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei que contén con cláusulas en virtude das cales sexan obrigatoriamente convertibles en accións ordinarias antes do 31 de decembro de 2014 integrarán o capital principal previsto no artigo 2 deste real decreto lei.

2. Os instrumentos de débeda emitidos con posterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei que contén con cláusulas en virtude das cales sexan obrigatoriamente

convertibles en accións ordinarias integrarán o capital principal previsto no artigo 2 deste real decreto lei sempre que cumpran as seguintes condicións:

- a) prevexan a súa obrigatoria conversión como máis tarde o 31 de decembro de 2014 ou, antes da dita data, en caso de saneamento ou reestruturación da entidade ou do seu grupo;
- b) a relación de conversión estea determinada no momento da emisión dos instrumentos de débeda;
- c) o emisor poida, discrecionalmente, decidir en calquera momento non pagar o cupón devengado sempre que a súa situación de solvencia ou a do seu grupo así o requira;
- d) non conteñan ningunha característica que impida o seu rexistro como instrumento de capital dentro do patrimonio neto da entidade; e,
- e) a súa comercialización se realice de acordo cos criterios que estableza a Comisión Nacional do Mercado de Valores para asegurar a adecuada protección dos investidores e, en concreto, a efectividade da relación de conversión que se propoña aos investidores. Adicionalmente, no caso de que unha parte da emisión se comercialice entre a clientela retalista, requirirase a solicitude de admisión a negociación, tanto do instrumento de débeda como do título de capital, nun mercado secundario oficial.

Os contratos ou folletos de emisión correspondentes, así como calquera modificación das súas características, remitiranse ao Banco de España co fin de cualificar a súa computabilidade como capital principal.

3. Para os efectos exclusivos do cumprimento dos requirimentos de capital principal exixidos neste real decreto lei, os instrumentos a que se refire esta disposición non poderán representar máis do 25% do capital principal tal e como se define no artigo 2.

Disposición transitoria cuarta. Réxime transitorio das operacións de recapitalización de entidades.

O Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá adquirir os títulos emitidos polas entidades de crédito que, no momento da entrada en vigor deste real decreto lei, sen incorrer nas circunstancias do artigo 6 do Real decreto lei 9/2009, do 26 de xuño, iniciasen a negociación para o efecto de solicitar ao Fondo a súa adquisición para o reforzamento dos seus recursos propios.

Esas adquisicións poderanse referir a participacións preferentes convertibles en accións ou cotas participativas e aplicaráselles mutatis mutandis o réxime previsto no artigo 10 do Real decreto lei 9/2009, do 26 de xuño.

Disposición derogatoria única. Derogación normativa.

Derrógase calquera outra norma de igual ou inferior rango no que se opoña ao disposto neste real decreto lei.

Disposición derradeira primeira. Modificación do Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, polo que se aproba o texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades.

Un. Con efectos para os períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2011, modifícase o artigo 67 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 67. Definición do grupo fiscal. Sociedade dominante. Sociedades dependentes.

1. Entenderase por grupo fiscal o conxunto de sociedades anónimas, limitadas e comanditarias por accións, así como as entidades de crédito a que se refire o

número 3 deste artigo, residentes en territorio español, formado por unha sociedade dominante e todas as sociedades dependentes desta.

2. Entenderase por sociedade dominante aquela que cumpra os requisitos seguintes:

a) Ter algunha das formas xurídicas establecidas no punto anterior ou, no seu defecto, ter personalidade xurídica e estar suxeita e non exenta ao imposto sobre sociedades. Os establecementos permanentes de entidades non residentes situados en territorio español poderán ser considerados sociedades dominantes respecto das sociedades cuxas participacións estean afectas a el.

b) Que teña unha participación, directa ou indirecta, polo menos, do 75 por 100 do capital social doutra ou outras sociedades o primeiro día do período impositivo en que sexa de aplicación este réxime de tributación, ou de, polo menos, o 70 por 100 do capital social, se se trata de sociedades cuxas accións estean admitidas a negociación nun mercado regulado. Esta última porcentaxe tamén será aplicable cando se teñan participacións indirectas noutras sociedades sempre que se alcance esa porcentaxe a través de sociedades dependentes cuxas accións estean admitidas a negociación nun mercado regulado.

c) Que a dita participación se manteña durante todo o período impositivo.

O requisito de mantemento da participación durante todo o período impositivo non será exixible no suposto de disolución da entidade participada.

d) Que non sexa dependente de ningunha outra residente en territorio español que reúna os requisitos para ser considerada como dominante.

e) Que non estea sometida ao réxime especial das agrupacións de interese económico, españolas e europeas, e de unións temporais de empresas.

f) Que, tratándose de establecementos permanentes de entidades non residentes en territorio español, esas entidades non sexan dependentes de ningunha outra residente en territorio español que reúna os requisitos para ser considerada como dominante, e residan nun país ou territorio con que España teña suscrito un convenio para evitar a dobre imposición internacional que conteña cláusula de intercambio de información.

3. Entenderase por sociedade dependente aquela sobre a cal a sociedade dominante posúa unha participación que reúna os requisitos contidos nas letras b) e c) do número anterior.

Tamén terán esta mesma consideración as entidades de crédito integradas nun sistema institucional de protección a que se refire a letra d) do número 3 do artigo 8 da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, sempre que a entidade central do sistema forme parte do grupo fiscal e sexa do 100 por cento a posta en común dos resultados das entidades integrantes do sistema e que o compromiso mutuo de solvencia e liquidez entre as ditas entidades alcance o 100 por cento dos recursos propios computables de cada unha delas. Consideraranse cumpridos tales requisitos naqueles sistemas institucionais de protección a través de cuxa entidade central, de maneira directa ou indirecta, varias caixas de aforro de forma concertada exerzan en exclusiva o seu obxecto como entidades de crédito, conforme se dispón no número 4 do artigo 5 do Real decreto lei 11/2010, do 9 de xullo, de órganos de goberno e outros aspectos do réxime xurídico das caixas de aforro.

4. Non poderán formar parte dos grupos fiscais as entidades en que conorra algunha das seguintes circunstancias:

a) Que estean exentas deste imposto.

b) Que cando se peche o período impositivo se encontren en situación de concurso, ou incursas na situación patrimonial prevista no artigo 260.1.4.º do texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto legislativo 1564/1989, do 22 de decembro, aínda cando non tivesen a forma de sociedades

anónimas, a menos que con anterioridade á conclusión do exercicio en que se aproban as contas anuais esta última situación fose superada.

c) As sociedades dependentes que estean suxeitas ao imposto sobre sociedades a un tipo de gravame diferente ao da sociedade dominante.

d) As sociedades dependentes cuxa participación se alcance a través doutra sociedade que non reúna os requisitos establecidos para formar parte do grupo fiscal.

e) As sociedades dependentes cuxo exercicio social, determinado por imperativo legal, non se poida adaptar ao da sociedade dominante.

5. O grupo fiscal extinguirase cando a sociedade dominante perda ese carácter.

Dous. Con efectos para os períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2011, engádese a disposición transitoria trixésimo terceira ao texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria trixésimo terceira. *Réxime de consolidación fiscal dos grupos formados por entidades de crédito integrantes dun sistema institucional de protección e dos grupos resultantes do exercicio indirecto da actividade financeira das caixas de aforro.*

1. Para efectos da aplicación do réxime de consolidación fiscal establecido no capítulo VII do título VII desta lei, na constitución de grupos cuxa sociedade dominante sexa a entidade central dun sistema institucional de protección a que se refire a letra d) do número 3 do artigo 8 da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, teranse en consideración as seguintes especialidades:

a) Poderase aplicar ese réxime desde o inicio do período impositivo correspondente ao exercicio 2011 ou, de ser posterior, desde o inicio do período impositivo en que se constituía o sistema institucional de protección. A opción e comunicación pola aplicación do dito réxime, a que se refire o artigo 70 desta lei, realizarase dentro do prazo que finaliza o día en que conclúa ese período impositivo.

Incluíranse no grupo nese mesmo período impositivo as sociedades que cumpran as condicións establecidas no artigo 67.2.a) desta lei, cuxas participacións representativas do seu capital social se achegasen á entidade central en cumprimento do plan de integración do sistema e a dita entidade manteña a participación ata a conclusión dese período impositivo, a través de operacións acollidas ao réxime fiscal establecido no capítulo VIII do título VII desta lei ou ao réxime establecido no artigo 7.1 do Real decreto lei 11/2010, do 9 de xullo, de órganos de goberno e outros aspectos do réxime xurídico das caixas de aforro, e tivesen a consideración de sociedades dependentes da entidade de crédito achegante, como consecuencia de que esta última entidade tributaba neste réxime especial como sociedade dominante.

b) Cando as entidades de crédito que se integran como sociedades dependentes no grupo fiscal cuxa dominante é a entidade central estivesen tributando no réxime de consolidación fiscal como dominantes, aínda cando se extingan eses grupos, non se incorporarán as eliminacións a que se refire a letra a) do artigo 81.1 desta lei, que se correspondan con operacións realizadas por entidades que se integran naqueloutro grupo fiscal como sociedades dependentes. Os resultados eliminados incorporaranse á base imponible desoutro grupo fiscal nos termos establecidos no artigo 73 desta lei.

c) As bases impositibles negativas pendentes de compensar polas entidades de crédito que cumpran as condicións establecidas no segundo parágrafo do número

3 do artigo 67 desta lei, que se integran como sociedades dependentes no grupo fiscal cuxa dominante é a entidade central, poderán ser compensadas na base imponible do grupo, nos termos establecidos no artigo 74.2 desta lei, co límite da base imponible individual da entidade central ou da entidade bancaria á cal, pola súa vez, a entidade central achegase todo o seu negocio financeiro, coa condición de que as caixas de aforro e, se é o caso, a entidade central, con posterioridade á achega, non desenvolvan actividades económicas e as súas rendas se limiten aos rendementos procedentes das participacións no capital doutras entidades en que participen. Ese tratamento non se verá afectado polo feito de que a achega do negocio financeiro non inclúa determinados activos e pasivos como consecuencia da existencia dalgunha condición que imposibilite a achega.

O anterior aplicárase aínda no caso de que a entidade bancaria quede excluída do grupo en que a dominante é a entidade central, mesmo no suposto de extinción deste.

d) As deducións na cota pendentes de aplicar polas entidades de crédito que cumpran as condicións establecidas no segundo parágrafo do número 3 do artigo 67 desta lei, que se integran como sociedades dependentes no grupo fiscal cuxa dominante é a entidade central, poderanse deducir na cota íntegra dese grupo fiscal co límite que correspondese no réxime individual de tributación á entidade central ou á entidade bancaria a que, pola súa vez, a entidade central achegase todo o seu negocio financeiro, coa condición de que as caixas de aforro e, se é o caso, a entidade central, con posterioridade á achega, non desenvolvan actividades económicas e as súas rendas se limiten aos rendementos procedentes das participacións no capital doutras entidades en que participen. Ese tratamento non se verá afectado polo feito de que a achega do negocio financeiro non inclúa determinados activos e pasivos como consecuencia da existencia dalgunha condición que imposibilite a achega.

O anterior aplicárase aínda no caso de que a entidade bancaria quede excluída do grupo en que a dominante é a entidade central, mesmo no suposto de extinción deste.

e) Cando se transmitan activos e pasivos á entidade central por parte das entidades de crédito como sociedades dependentes do grupo cuxa dominante é a entidade central, como consecuencia da constitución e ampliación do sistema institucional de protección, téndose realizado esa transmisión mediante operacións acollidas ao réxime fiscal establecido no capítulo VIII do título VII desta lei ou ao réxime establecido no artigo 7.1 do Real decreto lei 11/2010, do 9 de xullo, de órganos de goberno e outros aspectos do réxime xurídico das caixas de aforro, as rendas xeradas con anterioridade á dita transmisión imputables a eses activos e pasivos imputaranse á entidade central de acordo co previsto nas normas mercantís.

O establecido nas letras c) e d) anteriores tamén será de aplicación no caso de que, con posterioridade á constitución do sistema institucional de protección, a entidade central pase a ter a consideración de dependente doutro grupo que tribute no réxime de consolidación fiscal.

2. Para efectos da aplicación tanto do réxime fiscal establecido no artigo 7.2 do Real decreto lei 11/2010, do 9 de xullo, de órganos de goberno e outros aspectos do réxime xurídico das caixas de aforro, como do réxime fiscal establecido no capítulo VIII do título VII desta lei a que se acollen transmisións de activos e pasivos realizadas entre entidades de crédito en cumprimento dos acordos dun sistema institucional de protección, a non integración de rendas a que se refiren ambos os réximes fiscais incluírá, se é o caso, as eliminacións que tivesen que ser incorporadas na base imponible do grupo fiscal consecuencia daquelas transmisións, no suposto de que eses activos e pasivos formen parte do patrimonio de entidades integrantes dun grupo que estivese tributando segundo o réxime de consolidación fiscal.

3. No caso de exercicio indirecto da actividade financeira das caixas de aforro de acordo co previsto no artigo 5 do Real decreto lei 11/2010, do 9 de xullo, de órganos de goberno e outros aspectos do réxime xurídico das caixas de aforro, a caixa de aforros e a entidade bancaria á cal aquela achega todo o seu negocio financeiro poderán aplicar o réxime de consolidación fiscal regulado no capítulo VII do título VII desta lei desde o inicio do período impositivo correspondente ao exercicio en que se realice a dita achega, sempre que se cumpran os requisitos establecidos para isto no artigo 67 desta lei. A opción e comunicación pola aplicación do dito réxime, a que se refire o artigo 70 desta lei, realizarase dentro do prazo que finaliza o día en que conclúa ese período impositivo.

Na aplicación dese réxime teranse en consideración as seguintes especialidades:

a) Inclúranse no grupo nese mesmo período impositivo as sociedades que cumpran as condicións establecidas no artigo 67.2.a) desta lei, cuxas participacións representativas do seu capital social se achegasen á entidade bancaria e esta entidade manteña a participación ata a conclusión dese período impositivo, a través de operacións acollidas ao réxime fiscal establecido no capítulo VIII do título VII desta lei, e tivesen a consideración de sociedades dependentes da caixa de aforros achegante, como consecuencia de que esta última entidade tributaba neste réxime especial como sociedade dominante.

b) As bases impoñibles negativas pendentes de compensar pola caixa de aforros achegante, estiver ou non tributando no réxime de consolidación fiscal como dominante, poderán ser compensadas na base impoñible do grupo, co límite da base impoñible individual da entidade bancaria, nos termos establecidos no artigo 74.2 desta lei, a condición de que a caixa de aforros, con posterioridade á achega, non desenvolva actividades económicas e as súas rendas se limiten aos rendementos procedentes das participacións no capital doutras entidades en que participen. Ese tratamento non se verá afectado polo feito de que a achega do negocio financeiro non inclúa determinados activos e pasivos como consecuencia da existencia dalgunha condición que imposibilite a achega.

O anterior aplicarase aínda no caso de que a entidade bancaria quede excluída do grupo en que a dominante é a caixa de aforros, mesmo no suposto de extinción deste.

c) As deducións na cota pendentes de aplicar pola caixa de aforros achegante, estiver ou non tributando no réxime de consolidación fiscal como dominante, poderanse deducir na cota íntegra dese grupo fiscal co límite que correspondese á entidade bancaria no réxime individual de tributación, coa condición de que a caixa de aforros, con posterioridade á achega, non desenvolva actividades económicas e as súas rendas se limiten aos rendementos procedentes das participacións no capital doutras entidades en que participen. Ese tratamento non se verá afectado polo feito de que a achega do negocio financeiro non inclúa determinados activos e pasivos como consecuencia da existencia dalgunha condición que imposibilite a achega.

O anterior aplicarase aínda no caso de que a entidade bancaria quede excluída do grupo en que a dominante é a caixa de aforros, mesmo no suposto de extinción deste.

d) Cando a achega da totalidade do negocio financeiro se realice mediante operacións acollidas ao réxime fiscal establecido no capítulo VIII do título VII desta lei, as rendas xeradas con anterioridade á dita achega imputables a eses activos e pasivos imputaranse á entidade bancaria de acordo co previsto nas normas mercantís.

4. Cando, no caso dos grupos a que se refiren os números 1 e 3 anteriores que estiveren tributando no réxime de consolidación fiscal, quedase excluída deles a entidade bancaria mediante a cal as caixas de aforro realizaron o exercicio indirecto

da súa actividade financeira ou á cal achegaron todo o seu negocio financeiro, mesmo nos supostos de extinción do referido grupo fiscal, o establecido na letra a) do artigo 81.1 desta lei aplicarase coas seguintes especialidades:

a) Se a entidade bancaria a través da cal as caixas de aforro realizaron o exercicio indirecto da súa actividade financeira ou á cal achegaron todo o seu negocio financeiro, mantiver participacións en entidades que cumpran as condicións establecidas no artigo 67.3 desta lei, esa entidade bancaria e as súas participadas que reúnan os requisitos para isto poderán aplicar o réxime de consolidación fiscal desde o inicio do período impositivo en que teña lugar a dita exclusión. A opción e comunicación pola aplicación dese réxime, a que se refire o artigo 70 desta lei, realizarase dentro do prazo que finaliza o día en que conclúa o dito período impositivo. En tal caso, os resultados eliminados incorporaranse á base imponible desoutro grupo fiscal nos termos establecidos no artigo 73 desta lei, sempre que se integren no dito grupo as entidades que interviñesen nas operacións que xeraron tales resultados.

b) Cando se cumpra o establecido na letra a) anterior, pero non se integren no dito grupo algunha das entidades que interviñesen nas operacións que xeraron os resultados eliminados, tales resultados incorporaranse nos termos establecidos no artigo 73 desta lei, na base imponible do grupo persistente no cal se xerou a renda que foi, no seu momento, obxecto da eliminación, coa condición de que tanto a outra entidade que non forma parte do grupo fiscal a que pertenza a entidade bancaria, como esta última entidade formen parte dun mesmo grupo a que se refire o artigo 42 do Código de comercio no cal a dominante sexa a entidade central dun sistema institucional de protección ou a caixa de aforros que, en ambos os casos, achegaron todo o seu negocio financeiro á entidade bancaria.

Tres. Con efectos para os períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2010, engádese a disposición transitoria trixésimo cuarta ao texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria trixésimo cuarta. *Réxime fiscal no exercicio 2010 das entidades de crédito integrantes dun sistema institucional de protección.*

Para os únicos efectos de determinar a base imponible do período impositivo correspondente ao exercicio 2010 das caixas de aforro e da entidade central integrantes dun sistema institucional de protección que se constituíse no dito exercicio, nos termos establecidos na letra d) do número 3 do artigo 8 da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, sempre que sexa do 100 por cento a posta en común dos resultados das entidades integrantes do sistema e que o compromiso mutuo de solvencia e liquidez entre as ditas entidades alcance o 100 por cento dos recursos propios computables de cada unha delas, non terán a consideración de gasto deducible e de ingreso computable, segundo proceda, nas caixas de aforro e na entidade central, aqueles gastos e ingresos contabilizados por esas entidades como consecuencia da posta en común dos resultados das entidades integrantes do sistema.

Disposición derradeira segunda. *Extensión do réxime de administradores sociais.*

Serán de aplicación aos vogais dos consellos de administración das caixas de aforro os deberes dos administradores sociais establecidos nos artigos 225 a 232 do texto refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2010, do 2 de xullo.

Disposición derradeira terceira. *Facultades de desenvolvemento.*

Habílitate o Banco de España para aprobar as disposicións necesarias para a definición do concepto de financiamento grosista previsto no artigo 1.2.a) deste real decreto lei.

Disposición derradeira cuarta. *Títulos competenciais.*

A excepción da disposición derradeira primeira, este real decreto lei dítase de conformidade co previsto no artigo 149.1.6.^a, 11.ª e 13.ª da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia sobre lexislación mercantil, bases da ordenación do crédito, banca e seguros e bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, respectivamente.

A disposición derradeira primeira dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre facenda xeral e débeda do Estado.

Disposición derradeira quinta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 18 de febreiro de 2011

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO